

- Verwacht u dat het beleidsprogramma effect zal hebben op u of uw organisatie?

Het beleidsprogramma zal een positief effect hebben op onze organisatie, aangezien ons businessmodel geheel gericht is op het ontwerpen, het aanbieden, het produceren, het inzamelen en recyclen van stoffen en kleding, binnen het NIL-CIRCULAR-SYSTEM.

- Vindt u de gestelde beleidsdoelen haalbaar en uitvoerbaar?

We zijn ervan overtuigd dat de doelen haalbaar zijn, en moeten zijn. Het is aan de wil van de politiek en de wil bij de verschillende betrokken partijen om het beleidsplan uit te voeren. Daarbij zijn stimulatie, subsidies en tarief regulering van uiterst belang.

Een mooie doelstelling is om zoals in het beleidsplan staat omschreven, de oneerlijke concurrentie tussen het lineaire model en het circulaire model op de heffen. We bieden aan onze klanten een totaaloplossing, maar lopen te vaak tegen de gewenste inkoopprijs van de klant. Deze wordt altijd vergeleken met een prijs uit het lineaire model.

Er zou gekeken kunnen worden naar btw-tarief, om circulaire ontworpen kleding te belasten tegen een laag tarief.

Ook zijn we van mening, dat naast meer bewustzijn bij de eindconsument, ook meer kennis nodig is in de gehele kledinginkoop- en productie keten. Bewustwording door de eindconsument zou via campagnes gestimuleerd moeten worden zoals in het verleden de anti-roken campagnes en regelgeving.

- Heeft u nog andere suggesties, opmerkingen of ideeën over textiel die u wilt delen?

In het beleidsrapport wordt specifiek gesproken, van vezel tot vezel recycling, maar we zouden ook graag moleculaire recycling opgenomen willen zien. Het afbreken van het kledingstuk, tot molecule en het wederom opbouwen van moleculen tot vezels/garens.

Duurzaam materiaal, versus mono-materialen. Kleding bestaande uit een basisgrondstof, zoals cellulose. (Organisch/ Gerecycled Katoen, Viscose, Circulose etc.). Deze meer stimuleren.

Het niveau van technische kleding productiekennis en stof kennis en daarbij de mogelijkheden m.b.t. ESPR zouden in het onderwijs nog meer aandacht mogen krijgen. In het algemeen om meer bewustzijn te creëren over de lineaire- vs. circulaire model, zou het onderwerp opgenomen kunnen worden als een onderdeel van het middelbare onderwijsprogramma.

De nationale- en lokale overheden, zouden voorloper moeten zijn in het maatschappelijk verantwoord inkopen van circulaire kleding.

- Bent u het eens met de onderwerpen die zijn gekozen of mist u nog onderwerpen?

De vier maatregelen, vermindering, substitutie, levensduur en hoogwaardige verwerking zijn omvangrijk en tackelen het probleem op verschillende fronten.

Veel grote kleding bedrijven/merken, zijn beursgenoteerd en zullen zich voornamelijk richten op het verhogen van de waarde van de aandelen, gestimuleerd, door een eigen aandelenpakketten voor bestuurders. De verdienmarge per kledingstuk is belangrijker, dan duurzaamheid.

Niet beursgenoteerde bedrijven zullen minder de druk voelen, maar zullen wel mee moeten gaan met de deze ontwikkeling.

Het grootste deel van de kledingindustrie is zelf uitgegroeid tot het "monster" wat ze nu zijn. Een creatieve en commerciële vertakking van ondoorzichtige ketens verspreid over de hele wereld, om uiteindelijk tot een kwalitatief aanvaardbaar product te komen, tegen de laagste prijs.

Hoe moeilijk het is voor kledingbedrijven om dit te veranderen, blijkt uit de vele "Greenwashing" claims.

De paradox is dat de meeste vernieuwing, duurzaamheidsinitiatieven worden door de kledingbedrijven van de producenten en stoffenleveranciers verwacht, terwijl die met de kleinst mogelijk winstmarge werken.

Er moet van binnenuit de kleding keten ook morele verandering komen. Maar aangezien de transparantie van de keten moeilijk te doorgronden is en het over landsgrenzen heen gaat, met die verstanden, dat de meest arme landen, een economie hebben gebouwd op het produceren van kleding, zal verandering zeer moeizaam zijn, zonder ingrijpende maatregelen als sociale druk, belastingwetgeving, tarieven en zelfs importrestricties of boetes.

Het stimuleren van nieuwe inkoop strategieën, zoals “made to demand”, nearshoring, kleine flexibele productiebedrijven, verlagen van de voorraden in de gehele keten etc.

Internationale handelsverdragen herzien, zoals het GSP+ verdrag, en voordelen van lineaire productie van kleding minimaliseren.